

Stillingsopslag: Juridisk sekretær

Omtale af "Kommenteret straffelov, almindelig del",
10. omarbejdede udgave

Pjece fra Advokatrådets Skatteudvalg

Ny statistik fra Domstolsstyrelsen

Juleløsladelse og juleorlov

Høringer: Ændring af færdselsloven (Skærpede sanktion for hastighedsovertrædelser ved vejarbejde og indførelse af betinget objektivt ansvar for ejer (bruger) af et motorkøretøj for visse hastighedsovertrædelser) - Ændring af straffelov m.v. (Initiativer mod rocker og bandekriminalitet)

70. Oversigt over verserende kæremål ved Højesteret vedrørende interessekonflikt
71. Strafudmåling - Lang sagsbehandlingstid - Bøde
72. God advokatskik - Fejlbehæftet tidsopgørelse - Advokatnævnet
73. Justitsministeriets ophævelse af indrejseforbud
74. Tilbagekaldelse af forsvarerbeskikkelse

LANDSFORENINGEN AF FORSVARSADVOKATER

Stillingsopslag: Juridisk sekretær

Landsforeningen af Forsvarsadvokater søger en juridisk sekretær, der kan bistå foreningens bestyrelse og dens medlemmer.

Landsforeningens formål er at varetage medlemmernes interesse i forbindelse med udførelsen af deres hverv at agere i spørgsmål vedrørende retssikkerhed og lovgivningsinitiativer samt arbejde for en vedvarende interesse blandt advokater for udførelse af straffesager og virke for medlemmernes uddannelse og faglige kompetence samt repræsentation i nævn, råd og organer af betydning for foreningen og dens medlemmer. Landsforeningen har pt. 468 advokater som medlemmer.

Foreningen afholder kurser og virker på anden måde for medlemmernes efteruddannelse, blandt andet gennem Landsforeningens Meddelelser, der udgives til medlemmerne fortrinsvis med domme og kendelser inden for det strafferetlige og strafprocesuelle område.

Sekretæren skal bl.a. bistå bestyrelsen med udarbejdelse af hørings svar, deltage i bestyrelsesmøder og generalforsamling, arrangere kurser samt andet arbejde i relation til foreningens virke. Endvidere vil der være henvendelser fra medlemmerne med spørgsmål om retspraksis og spørgsmål af faglig karakter, som skal besvares. Sekretæren skal medvirke til udvikling af Landsforeningens aktiviteter i de kommende år, ligesom den pågældende skal have interesse for vedligehold og udvikling af en hjemmeside.

Ansøgeren forventes at have praktisk erfaring med straffesager. Arbejdsomfanget vil være varierende og har hidtil udgjort cirka 20 til 25 timer om måneden. Aflønning sker på timebasis. Der vil herudover blive udbetalt et beløb til kontorhold.

Ansøgningsfrist: **5. januar 2014.**

Ansøgning sendes til:

Advokat Mette Lauritzen, Nygade 4, 1164 København K,

eller pr. e-mail: mette@nygade4.dk.

Omtale af "Kommenteret straffelov, Almindelig del", 10. omarbejdede udgave

10. udgave af den kommenterede straffelov er netop udkommet på DJØF's Forlag. Kommentarerne er lavet af Vagn Greve, Poul Dahl Jensen og Gorm Toftegaard Nielsen.

Bogen tager som de tidligere udgaver form af kommentar til den danske straffelov og gennemgår de forskellige aspekter af straffeloven. Kommentarerne er ajourført til og med de straffelovsændringer, der blev foretaget i foråret 2013.

Bogen belyser de retsanvendelsesproblemer, som bestemmelserne rejser. Foruden en gennemgang af de forskellige typer forbrydelser er der også inkluderet et sagsregister.

Bogen er obligatorisk læsning for alle forsvarsadvokater.

Bogen koster 1.000 kr. inkl. moms.

Pjece fra Advokatrådets Skatteudvalg

Advokatrådets Skatteudvalg har lige udgivet pjecen "Skat og straf". Pjecen kan ses på www.advokatsamfundet.dk og er på 28 sider. Den omhandler en række retssikkerhedsmæssige problemstillinger i forbindelse med skattestraffesager. Pjecen indeholder en række henvisninger til afgørelser og relevant litteratur. Advokatrådets Skatteudvalg lægger op til en revision af skattekontrolloven. Pjecen kan anbefales til forsvarsadvokater, der beskæftiger sig med skattestraffesager.

Ny statistik fra Domstolsstyrelsen

På www.domstol.dk er der den 26. november 2013 offentliggjort de nyeste tal fra Domstolsstyrelsen, der fører statistik over retternes sagsbehandling. Tallene dækker 1. - 3. kvartal 2013.

Der går nu i gennemsnit knap fire måneder, fra anklagemyndigheden rejser tiltale i en straffesag, til den tiltalte får sin dom af dommeren og de to domsmænd i byretten. Det er næsten 6 uger hurtigere end i 2010, da sagsbehandlingstiden var længst.

Juleløsladelse og juleorlov

Nedenfor er gengivet en notits af 18. november 2013 fra Statsfængslet i Vridsløselille vedrørende reglerne om juleløsladelse og juleorlov:

"Juleløsladelse 2013"

Ifølge vejledning om løsladelse kan indsatte, der udstår fængselsstraf i 3 måneder eller derover løslades indtil 5 dage før jul, hvis løsladelsesdatoen falder i tidsrummet fra d. 23. december 2013 til og med d. 3. januar 2014.

I år vil de indsatte kunne løslades mellem den 18. december og 20. december, alt afhængig af, hvor mange løsladelse, der er. Når der foreligger en samlet oversigt over årets juleløsladelse, vil det blive drøftet med depotet og administrationen, om hvor mange indsatte, der skal løslades de respektive dage.

Det er en forudsætning for fremrykning af løsladelsen:

at mindst 2 måneder af straffen er udstået,

at der er sikret passende ophold og arbejde eller andet underhold,

at der ikke foreligger omstændigheder som gør, at fremrykning af løsladelsen er utilrådelig.

Fremrykning af løsladelsen kan undlades hvis:

Undvigelse eller udeblivelse har fundet sted i tidsrummet fra den 1. oktober i år.

Der er bestyrket mistanke om, at indsatte er undveget eller udeblevet fra før 1. oktober i år med henblik på udnyttelsen af adgangen til fremrykning.

Den pågældende er udeblevet fra tilsigelse til den aktuelle afsoning uanset tidspunkt herfor.

Juleorlov 2013

Såfremt den indsatte er i regelmæssig udgang, kan udgang i forbindelse med jul og/eller nytår forlænges, dog sammenlagt med højst 2 dage.

Dagene kan enten tages i forbindelse med en juleorlov eller en nytårsorlov. Har den indsatte orlov både jul og nytår, kan dagene splittes op med en dag til hver orlov."

Høringssvar:

Justitsministeriet
Civilafdelingen, Færdselskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

5. november 2013

J.nr. 2013-800-0048, Forslag til Lov om ændring af færdselsloven (Skærpede sanktioner for hastighedsovertrædelser ved vejarbejde mv. og indførelse af betinget objektivi ansvar for ejer (bruger) af et motorkøretøj for visse hastigheds-overtrædelser)

Justitsministeriet har ved brev af 7. oktober 2013 fremsendt ovennævnte lovforslag til Landsforeningen af Forsvarsadvokater med anmodning om eventuelle bemærkninger.

I den anledning kan Landsforeningen udtale følgende:

Ad skærpede sanktioner for hastighedsovertrædelser ved vejarbejder mv.

Der foreslås indført en skærpelse af bøden ved hastighedsoverskridelser, der sker i forbindelse med vejarbejde mv., hvor hastighedsgrænsen ved færdselstavler eller anden afmærkning er midlertidigt nedsat. Bøden foreslås i disse tilfælde fordoblet i forhold til den gældende bødetakst, ligesom der foreslås en betinget frakendelse af førerretten allerede ved 40 % hastighedsoverskridelse i disse situationer (mod normalt 60 %). Formålet hermed er at skabe et særligt incitament til at overholde hastighedsgrænserne ved vejarbejde mv., hvor arbejdere ofte befinder sig tæt på kørebanen under risikofyldte omstændigheder, og derved øge sikkerheden for de personer, som udfører vejarbejde mv.

Landsforeningen skal påpege, at skiltningen i forbindelse med vejarbejder i praksis ikke altid er tydelig. Det kan fx skyldes skiltenes placering eller mangel på belysning.

I praksis ses vejarbejder, hvor der ikke arbejdes en stor del af døgnet. Billister, der mange gange passerer vejarbejder, hvor der ikke arbejdes på, har desværre nok en tendens til at miste opmærksomheden på de særlige risikofyldte omstændigheder, der gør sig gældende ved vejarbejder.

Landsforeningen finder, at den skærpede straf kun bør finde anvendelse på tidspunkter, hvor der rent faktisk udføres arbejde på den pågældende strækning.

Landsforeningen finder endvidere, at det bør tydeliggøres, at relevante forskrifter i forhold til skiltning med hastighedsbegrænsninger nøje skal overholdes. De fleste sager vedrørende hastighedsovertrædelser afgøres enten udenretligt eller i retten uden medvirken af forsvarer. Der er derfor sjældent en egentlig prøvelse af, om skiltningen i de enkelte tilfælde er tilstrækkelig.

Ad indførelse af betinget objektivt ansvar for ejer (bruger) af et motorkøretøj for visse hastighedsovertrædelser

Der foreslås indført betinget objektivt ansvar for ejer eller registreret bruger af et motorkøretøj, som i en automatisk trafikkontrol (ATK) er blevet målt med en hastighedsoverskridelse på op til 30%, der alene sanktioneres med en bøde. Dette vil således også gælde den foreslåede skærpede bøde (som i det nævnte interval foreslås fordoblet til 3000 kr.).

Det foreslås, at ejeren/brugeren skal pålægges at betale bøden, medmindre en anden person inden 30 dage erkender at have ført bilen.

Formålet med forslaget er at effektivisere sagsbehandlingen i de pågældende sager og sikre, at de ekspederes med den fornødne hurtighed, således at overtrædelser af hastighedsgrænserne sanktioneres konsekvent og hurtigt.

Landsforeningen kan ikke anbefale den del af forslaget, som vil indføre et betinget objektivt ansvar for den ejer/bruger, som ikke bevisligt har ført køretøjet.

Det fremgår af bemærkningerne (s.17 sidste afsnit), at man i 45 % af tilfældene har kunnet konstatere på det optagne foto, at det ikke er ejeren, der fører bilen. Det fremgår også, at der i 2011 og 2012 var 11-12 % af de optagne fotos, der var uanvendelige, idet man ikke kunne se føreren, men alene nummerpladen.

Det fremsatte forslag indebærer således, at man fremover vil kunne forvente, at bøden for over halvdelen af hastighedsoverskridelserne vil blive pålagt en person, som ikke er skyldig.

Landsforeningen finder en sådan retstilstand yderst betænkelig, ligesom det findes betænkeligt at overlade til ejeren/brugeren at få en anden person til at erkende forseelsen for selv at slippe for bødeansvaret.

Forslagets gennemførelse indebærer, at efterforskningen af, hvem der har/kan have ført bilen, bliver overladt til ejeren. Politiet kan derfor fremover anse det for ligegyldigt, om de fotos, der optages, er tilstrækkeligt klare til, at føreren kan identificeres. Med den foreslåede ordning vil fotoet dog kunne være ejerens eneste mulighed for at kunne pege på en bestemt anden person. En visning af en medpassager, som i dag sløres på de optagne fotos, kan også for ejeren være et væsentligt bidrag til sagens opklaring. I de 11-12% af tilfældene, hvor de optagne fotos er ubrugelige til identifikation, kan ejeren dog være helt prisgivet.

Den bødetakst, der gælder for tilsidesættelse af oplysningspligten efter færdselslovens § 65, stk.1 må anses for et tilstrækkeligt incitament til i videst muligt omfang at finde frem til føreren. I disse tilfælde kan man ikke klandre ejeren, hvis fotoet er uanvendeligt, hvilket forekommer rimeligt. Med den foreslåede ordning lader man imidlertid ejeren bære ansvaret for, at politiets fotoudstyr fungerer efter hensigten. Landsforeningen er ikke enig med Justitsministeriet i, at den foreslåede ordning umiddelbart kan betragtes som en skærpelse af oplysningspligten efter § 65. Den helt væsentlige forskel til det foreslåede er, at en bøde for overtrædelse af oplysningspligten efter § 65 netop ikke en bøde for en anden persons forseelse, men alene for egen undladelse.

Det anføres i bemærkningerne (s. 39, næstsidste afsnit), at også den ejer, der søges straffet på objektivet grundlag, vil kunne gøre indsigelser overfor f.eks. målingens rigtighed, i sidste instans ved indenretlig prøvelse. Dette er selvsagt ingen trøst for den ejer, der (måske bevisligt) ikke har ført køretøjet og derfor ikke kan bestride den målte hastighed.

I de tilfælde, hvor det er åbenbart, hvem der fører bilen (og som er hverken ejer eller bruger), forekommer det direkte demoraliserende og unødigt konfliktskabende, at ejeren skal betales bøden, blot fordi føreren nægter sig skyldig eller holder sig skjult.

Forslaget indebærer reelt, at man vil omdanne bøderne til en afgift på hastighedsforseelser (på linje med parkeringsafgifter), som ønskes pålagt ejeren uanset skyld. En afgifts størrelse bør dog ikke afhænge af (graden af) en andens skyld, hvorved bemærkes, at afgiften alt efter omstændighederne vil være enten 1500 kr. eller 3000 kr. Også af denne grund må en bøde for tilsidesættelse af oplysningspligten være tilstrækkeligt og rimeligt.

På bestyrelsens vegne

Henrik Stagetorn

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K.

26. november 2013

J.nr. 2013-739-0084. Høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, våbenloven, lov om politiets virksomhed og lov om fuldbyrdelse af straf mv. (Initiativer mod rocker- og bandekriminalitet)

Ved e-mail af 29. oktober 2013 har Justitsministeriet anmodet Landsforeningen af Forsvarsadvokater om bemærkninger til ovennævnte udkast.

Landsforeningen påpegede i april 2009 i forbindelse med afgivelse af høringsvar vedrørende to udkast til forslag til lov om ændringer af straffeloven, retsplejeloven, politiloven, våbenloven og fuldbyrdelsesloven (Styrket indsats mod bandekriminalitet m.v.) en lang række betænkelige forhold.

Landsforeningen finder også, at de nye initiativer på en lang række punkter er betænkelige, og kan udtale følgende i forhold til de enkelte punkter i det nye lovforslag:

Ændring af straffelovens § 81 a:

Det foreslås at ændre straffelovens bestemmelse om fordobling af straffen for visse alvorlige forbrydelser (§ 81 a) med henblik på at give denne bestemmelse et bredere anvendelsesområde. Bestemmelsen kan i dag kun anvendes, når en af de omfattede forbrydelser begås med baggrund i et gensidigt opgør, som foregår mellem grupper af personer, og hvor der flere gange som led i opgøret er anvendt skydevåben mv. Det foreslås at fjerne kravene om, at konflikten mellem grupperne skal have karakter af et "opgør", at begge grupper skal have udført angreb som led i konflikten ("gensidigt"), at konflikten skal være verserende ("som foregår"), og at der skal være anvendt skydevåben mv. mere end én gang som led i konflikten ("flere gange").

Landsforeningen skal overordnet bemærke, at fastsættelse af straf henhører under domstolene og ikke bør detailreguleres af Folketinget. Fastsættelse af straf bør altid bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne straffniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Landsforeningen er både i forhold til straffelovens § 81 a i bestemmelsens nuværende form og i forhold til de foreslåede ændringer meget kritisk. Der er fortsat tale om en upræcis bestemmelse. Da bestemmelsen lægger op til en fordobling af straffen, er det særdeles vigtigt, hvis man ellers vil detailregulere straffastsættelsen, at det er helt klart, hvilke situationer bestemmelsen tager sigte på.

Skærpelse af straffen for ulovlig besiddelse af skydevåben mv.:

Det foreslås at indføre en øget graduering af strafudmålingen i sager om ulovlig besiddelse af skydevåben omfattet af straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, således at der udmåles en skærpet straf, når skydevåbnet besiddes på offentligt tilgængeligt sted, og at straffen skærpes yderligere, når der samtidig besiddes ammunition til skydevåbnet.

Det forudsættes i lovforslaget, at der ved strafudmålingen efter straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, fremover tages udgangspunkt i nedenstående straffniveauer:

Ulovlig besiddelse af skydevåben uden ammunition, der kan affyres med skydevåbnet på offentligt tilgængeligt sted forudsættes i førstegangstilfælde som udgangspunkt straffet med ubetinget fængsel i 1 år og 3 måneder. I gentagelsestilfælde forudsættes straffen som udgangspunkt fastsat til ubetinget fængsel mellem 1 år og 8 måneder og 2 år.

Ulovlig besiddelse af skydevåben med ammunition, der kan affyres med skydevåbnet på offentligt tilgængeligt sted forudsættes i førstegangstilfælde som udgangspunkt straffet med ubetinget fængsel i 1 år og 6 måneder. I gentagelsestilfælde forudsættes straffen som udgangspunkt fastsat til ubetinget fængsel mellem 2 år og 2 år og 6 måneder.

Hvis der er tale om ulovlig besiddelse af særdeles farlige skydevåben på offentligt tilgængeligt sted, forudsættes straffen i førstegangstilfælde som udgangspunkt fastsat til ubetinget fængsel mellem 2 år og 2 år og 6 måneder, når våbnet besiddes uden tilhørende ammunition, og ubetinget fængsel mellem 2 år og 6 måneder og 3 år, når våbnet besiddes med tilhørende ammunition. Det forudsættes endvidere, at der i gentagelsestilfælde sker en betydelig skærpelse af straffen.

Landsforeningen mener som ovenfor anført, at strafudmåling er domstolenes opgave. Det er en uskik, at Folketinget ønsker at detailregulere strafudmåling i de enkelte sagstyper. Som anført ovenfor har domstolene mulighed for at tage hensyn til omstændighederne i den enkelte sag – både i skærpene og formildende retning jf. straffelovens kap. 10.

Skærpelse af straffen for ulovlig besiddelse af knive på offentligt tilgængelige steder mv.:

Desuden foreslås en skærpelse af straffen for ulovlig besiddelse af knive på offentligt tilgængelige steder mv., således at der i almindelighed idømmes hårdere straffe i tredjegangstilfælde eller derover. Det forudsættes, at der ved strafudmålingen for ulovlig besiddelse af knive efter våbenlovens § 10, stk. 2, jf. § 4, stk. 1, fremover i tredjegangstilfælde (det vil sige tilfælde, hvor der to gange tidligere er sket domfældelse) – både for lovovertrædere over og under 18 år – som udgangspunkt fastsættes en ubetinget frihedsstraf på fængsel i 40 dage. Straffen kan dog efter bemærkninger til lovforslaget gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste, hvis betingelserne herfor er opfyldt. Det bemærkes i lovforslaget, at den nævnte straf forudsættes anvendt, når der er idømt frihedsstraf i andengangstilfældet uanset længden heraf. Der er tale om en markant skærpelse i forhold til det gældende sanktionsniveau i tredjegangstilfælde på som udgangspunkt 14 dages fængsel (20 dages fængsel, hvis der er idømt 14 dages fængsel i andengangstilfældet).

Landsforeningen skal her henvise til de samme bemærkninger om strafudmåling som anført ovenfor.

Zoneforbud:

I lovforslaget foreslås også en skærpelse af straffen for overtrædelse af såkaldte zoneforbud, således at der i almindelighed idømmes hårdere straffe i tredjegangstilfælde eller derover.

Straffen for overtrædelse af et zoneforbud i førstegangstilfælde, og hvor der alene er et forhold til pådømmelse, forudsættes stadigvæk fastsat til ubetinget fængsel i 7 dage.

I andengangstilfælde (det vil sige tilfælde, hvor der én gang tidligere er sket domfældelse), hvor der alene er et forhold til pådømmelse, forudsættes straffen som udgangspunkt fastsat til ubetinget fængsel i 14 dage.

I tredjegangstilfælde, hvor der alene er et forhold til pådømmelse, forudsættes straffen som udgangspunkt fastsat til ubetinget fængsel i 40 dage.

I fjerdegangstilfælde og derover vil det være op til domstolene på baggrund af de konkrete forhold i de enkelte sager at beslutte, hvorledes straffen bør fastsættes. Det forudsættes dog, at der som udgangspunkt fastsættes en passende skærpet straf i forhold til ovennævnte strafpositioner.

Landsforeningen skal her henvise til de samme bemærkninger om strafudmåling som anført ovenfor.

Justitsministeriet vil på den baggrund i medfør af den gældende politilovs § 23, stk. 1 og 2, indsætte en ny bestemmelse i ordensbekendtgørelsen, hvorefter politiet efter en konkret vurdering vil få adgang til at udstede zoneforbud med en radius på op til 1.000 meter, når geografiske eller andre hensyn tilsiger det.

Landsforeningen skal hertil bemærke, at det ikke forekommer sagligt begrundet, at et zoneforbud skal kunne dække så stort et område. Der består herved en betydelig risiko for, at en person med zoneforbud uforvarende kommer ind i et "forbudt" område. Det fremgår af lovforslagets pkt. 5.2.2 (side 51), at Rigspolitiet har oplyst, at et zoneforbud med en radius på 500 meter i de fleste tilfælde er tilstrækkelig.

Ændrede regler om prøveløsladelse og udgang mv.:

Herudover foreslås det at ændre adgangen til udgang og prøveløsladelse på en række områder.

Det foreslås at begrænse adgangen til udgang og prøveløsladelse for indsatte, der skønnes at have tilknytning til en gruppe af personer, der på tidspunktet for udgang eller prøveløsladelse er aktivt involveret i en verserende voldelig konflikt med en anden gruppe af personer, når der inden for den gruppe, som den dømte skønnes at have tilknytning til, som led i konflikten er anvendt skydevåben mv. Forslaget vil navnlig have betydning for indsatte med tilknytning til rocker- eller bandemiljøet.

Landsforeningen finder det betænkeligt, at adgangen til udgang og prøveløsladelse afhænger af, om andre personer - ikke afsoneren - er aktivt involveret i en voldelig konflikt.

Endvidere foreslås det at skærpe vilkårene ved løsladelse på prøve af en dømt, der skønnes at have tilknytning til en gruppe af personer, hvor de pågældende personer tilsammen står bag omfattende og alvorlig kriminalitet, hvis den pågældende dømte selv har begået visse former for grovere kriminalitet og er idømt en længere fængselsstraf. Det foreslås således, at der i almindelighed fastsættes vilkår om, at den dømte i prøvetiden ikke uden anerkendelsesværdigt formål må opholde sig sammen med eller på anden måde have kontakt med andre med tilknytning til den pågældende gruppe. Forslaget vil f.eks. have betydning for indsatte med tilknytning til rocker- eller bandemiljøet i tilfælde, hvor der ikke verserer en voldelig konflikt i miljøet, og hvor adgangen til prøveløsladelse derfor ikke er afskåret.

Landsforeningen bemærker, at ingen af de grupperinger, som lovforslaget tager sigte på, er gjort ulovlige efter den særligt forskrevne procedure i grundloven. Det er således problematisk helt at forhindre en prøveløsladt i at have omgang med bestemte personer.

Samtidig vil der efter lovforslaget administrativt ske en skærpelse af praksis vedrørende fastsættelse af vilkår i forbindelse med udgangstilladelser til visse kategorier af dømte. Skærpelsen vil betyde, at de udgangsvilkår, som i dag anvendes over for personer med tættere tilknytning til rocker- og bandemiljøet, udvides til også at omfatte visse dømte, som har en løsere tilknytning til rocker- eller bandemiljøet, og som derfor i dag ikke rammes af de pågældende vilkår.

Landsforeningen finder det betænkeligt, at der her er tale om en meget upræcis personkreds, idet der tales om personer med "løsere tilknytning til rocker- og bandemiljøet".

Det foreslås desuden, at der etableres hjemmel til iværksættelse af en forsøgsordning, hvor det som vilkår for prøveløsladelse eller udgangstilladelse kan fastsættes, at den pågældende skal undergive sig elektronisk overvågning af sin færden, f.eks. ved hjælp af en såkaldt GPS-fodlænke. Landsforeningen mener, at overvågning med GPS er ganske indgribende. Landsforeningen noterer sig bemærkningerne i lovforslaget på side 172, hvoraf det fremgår, at der som led i en forsøgsordning indføres procedurer, der sikrer, at registrerede oplysninger om den dømtes færden løbende slettes, når kontrollen med overholdelsen af det vilkår, som den elektroniske overvågning skal sikre overholdelsen af, er gennemført. Landsforeningen noterer sig også, at der i forbindelse med udarbejdelsen af bekendtgørelsen om forsøgsordningen vil blive indhentet en udtalelse fra Datatilsynet.

Varetægtsfængsling efter dom:

Det foreslås endvidere at ændre reglen i retsplejelovens § 769, stk. 2, om varetægtsfængsling efter dom, således at bestemmelsen både sprogligt og indholdsmæssigt bringes i overensstemmelse med de foreslåede regler om begrænsning af prøveløsladelse og udgang under verserende voldelige konflikter.

Landsforeningen skal uanset, at der er tale om konsekvensrettelser, bemærke, at der savnes en analyse af det praktiske anvendelsesområde for bestemmelsen, som umiddelbart forekommer snævert eller ikke-eksisterende i lyset af rpl. § 769, stk. 1, jf. § 762, stk. 2, nr. 1 og 2 og § 762, stk. 1, nr. 2.

Hurtigere gennemførelse af indenretlig afhøring:

Desuden foreslås det at ændre reglerne om anticiperet bevisførelse i retsplejelovens § 747, stk. 4, således at afholdelse af retsmøder med henblik på at sikre bevis efter reglen i retsplejelovens § 747, stk. 2, fremover skal ske snarest og så vidt muligt inden for 2 uger fra rettens modtagelse af anmodningen, såfremt der fremsættes begæring herom. Det vil bl.a. kunne forbedre mulighederne for, at man når at afhøre vidner i sager med tilknytning til rocker- og bandemiljøet i retten, før de eventuelt måtte blive truet med vold mv. til ikke at afgive forklaring under hovedforhandlingen.

Landsforeningen finder det vigtigt at understrege, at udgangspunktet er, at vidner føres umiddelbart for den dømmende ret. Hovedforhandling i sagen bør afholdes så hurtigt som muligt. I de situationer hvor indenretlig afhøring kommer på tale, er det helt afgørende, at den beskikkede forsvarer skal have en reel mulighed for at møde personligt, ligesom sigtede skal have lejlighed til at være til stede i retten. Bemærkningerne i lovforslaget om, at den beskikkede forsvarer eventuelt kan møde ved anden advokat, ændrer ikke på, at hensynet til, at den beskikkede forsvarer kan møde personlig (og selv foretage kontraafhøring) vejer tungere end overholdelse af en tidsfrist på 2 uger.

Andre initiativer til udmøntning af regeringens bandepakke:

Regeringen vil forhøje grænsen for udbetaling af dusør til private personer, herunder meddelere, fra 10.000 kr. til 50.000 kr. og lette den administrative procedure for udbetaling.

Landsforeningen mener, at udbetaling af dusører er retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, da modtagelsen af en dusør på op til 50.000 kr. i sig selv kan være et incitament til at afgive en forklaring, som måske kan være urigtig.

På bestyrelsens vegne

Henrik Stagetorn

Landsforeningens Meddelelse 70/2013

Oversigt over verserende kæremål ved Højesteret vedrørende interessekonflikt

Som nævnt i sidste nummer af Meddelelser bringes her en oversigt over de sager, der verserer ved Højesteret vedrørende interessekonflikt. En del af sagerne forventes afgjort inden jul.

1. Procesbevillingsnævnet har den 26. juni 2013 meddelt anklagemyndigheden tilladelse til kære til Højesteret af en kendelse, der er afsagt af Østre Landsret den 6. maj 2013 i en straffesag, hvor to brødre m.fl. er tiltalt for bl.a. drab efter straffelovens § 237. Den ene bror anmodede om beskikkelse af en forsvarer fra samme advokatkontor som broderens forsvarer. Byretten fandt på baggrund af det oplyste om de tiltaltes forklaringer, at det ikke på daværende tidspunkt var godtgjort, at der var sådanne interessekonflikter mellem de tiltalte, at deres forsvare ikke kunne varetages af forsvarere, som var tilknyttet samme advokatfirma, og at det faktisk, at de tiltalte er brødre, ikke ændrede herved. Anklagemyndigheden kærede byrettens kendelse til Østre Landsret, der stadfæstede byrettens kendelse af de grunde, der var anført af byretten.

Sagen er behandlet i Procesbevillingsnævnet under j. nr. 2013-26-0015.

2. Procesbevillingsnævnet har den 16. august 2013 meddelt anklagemyndigheden tilladelse til kære til Højesteret af en kendelse, der er afsagt af Østre Landsret den 25. juni 2013 i en straffesag, hvor to personer, sammen med 4 øvrige, er sigtet for grov narkotikakriminalitet. Byretten havde ved en kendelse taget anklagemyndighedens protest mod beskikkelse af advokater fra samme advokatkontor som forsvarere for de to personer til følge og dermed tilbagekaldt beskikkelsen af den ene forsvarer. Landsretten ændrede byrettens kendelse, og anførte som begrundelse bl.a., at det ikke var påvist, at de to sigtede – som ikke havde ønsket at udtale sig om sigtelserne – havde modstridende interesser i sagen, hvorfor der ikke i medfør af retsplejelovens § 736, stk. 1, jf. § 734, stk. 2, eller dennes analogi, var grundlag for at tilbagekalde beskikkelsen af den ene forsvarer.

Sagen er behandlet i Procesbevillingsnævnet under j. nr. 2013-26-0024.

3. Procesbevillingsnævnet har den 26. september 2013 meddelt en tiltalt tilladelse til kære til Højesteret af en kendelse, der er afsagt af Østre Landsret den 14. august 2013 i en straffesag om vold og røveri i bandemiljøet, hvor i alt 11 personer er tiltalt. Anklagemyndigheden anmodede om byrettens stillingtagen til, om der skulle ske hel eller delvis tilbagekaldelse af beskikkelsen af fem af forsvarerne, som var advokater fra samme advokatkontor. Byretten fandt ikke, at der var grundlag for at tilbagekalde beskikkelserne og opretholdt derfor de pågældende forsvarerbeskikkelser. Landsretten fandt, at der ikke på daværende tidspunkt var påvist modstridende interesser mellem de tiltalte, men at der efter sagens omstændigheder var en nærliggende risiko for, at sådanne forelå eller kunne opstå i tiden op til eller under hovedforhandlingen med den følge, at en

eller flere af de tiltalte kunne risikere at få et svækket forsvar, såfremt flere forsvarere kom fra samme advokatkontor. Landsretten ændrede således byrettens kendelse og tilbagekaldte forsvarerbeskikkelsen af de fem forsvarere i medfør af retsplejelovens § 734, stk. 2, eller en analogi heraf.

Sagen er behandlet i Procesbevillingsnævnet under j.nr. 2013-25-0161.

4. Procesbevillingsnævnet har den 13. november 2013 meddelt en tiltalt tilladelse til kære til Højesteret af en kendelse, der er afsagt af Østre Landsret den 26. september 2013 i en straffesag om indsmugling af hash, hvor i alt 6 personer er tiltalt. To af de tiltalte havde fået beskikket forsvarere, som var i kontorfællesskab, men med hver deres personligt ejede advokatfirma. Anklagemyndigheden anmodede om byrettens stillingtagen til, om der skulle ske tilbagekaldelse af beskikkelsen af én af disse to forsvarere. Byretten fandt ikke, at der var grundlag for at tilbagekalde beskikkelse og opretholdt derfor de pågældende forsvarerbeskikkelser. Landsretten fandt, at der var en nærliggende risiko for, at modstridende interesser mellem de varetægtsfængslede tiltalte – som begge havde nægtet sig skyldige og kun i meget begrænset omfang havde udtalt sig – forelå eller kunne opstå i tiden op til eller under hovedforhandlingen, hvorfor de ikke kunne være repræsenteret af mere end én forsvarer fra det samme advokatkontor. Landsretten ændrede således byrettens kendelse og bestemte i medfør af en analog anvendelse af retsplejelovens § 734, stk. 2, at beskikkelsen af én af disse to forsvarere skulle tilbagekaldes.

Sagen er behandlet i Procesbevillingsnævnet under j.nr. 2013-25-0270.

Landsforeningens Meddelelse 71/2013

Strafudmåling - Lang sagsbehandlingstid - Bøde

Straffelovens § 82, nr. 13, toldlovens § 79, stk. 1, nr. 3, jf. § 23, stk. 4

Bøde for overtrædelse af toldloven i forbindelse med udførsel af kontanter fra Københavns Lufthavn halveret fra 110.000 kr. til 55.000 kr. som følge af lang sagsbehandling. En del af den lange sagsbehandlingstid skyldtes, at sagen skulle afvente en prøvesag fra Højesteret vedrørende bødestørrelsen i denne type sager (U2011.1943H).

Københavns Byret sagsnr. SS 2-21048/2012, 8/11 2013

"Toldlovens § 79, stk. 1, nr. 3, jf. § 23, stk. 4,

ved den 20. december 2008 i forbindelse med udrejse via Københavns Lufthavn, Kastrup, at have medtaget 61.500 euro og 10.000 US dollar, hvilket oversteg værdien af 10.000 euro, uden at have angivet pengene over for told- og skatteforvaltningen.

...

Retten begrundelse og afgørelse.

På baggrund af tiltaltes forklaring lægges det til grund, at tiltalte har handlet som beskrevet i tiltalen. Retten finder, at tiltaltes undladelse kan tilregnes ham som uagtsom. Som følge heraf findes tiltalte skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Bøden skal i overensstemmelse med retspraksis som udgangspunkt fastsættes til 110.000 kr.

Forsvareren har gjort gældende, at bøden skal nedsættes, da sagen ikke er afgjort inden for rimelig tid uden, at dette kan bebrejdes tiltalte.

Retten lægger til grund, at sagen indtil den 1. april 2011 afventede Højesterets afgørelse i en prøvesag vedrørende bødestørrelsen i denne type sager (U2011.1943H).

Anklageskriftet er modtaget i retten den 1. august 2012. Der har været afholdt retsmøder i sagen den 30. november 2012, den 1. marts 2013 og den 1. november 2013. Retten lægger til grund, at det ikke kan bebrejdes tiltalte, at sagen er blevet udsat to gange.

Efter en samlet vurdering af disse forhold finder retten, at sagen ikke er blevet afgjort inden for rimelig tid uden, at dette kan bebrejdes tiltalte. Som følge heraf nedsættes bøden til halv størrelse.

Straffen fastsættes derfor til en bøde på 55.000 kr., jf. toldlovens § 79, stk. 1, nr. 3 jf. § 23, stk. 4. Forvandlingsstraffen er bøde i 20 dage.

Thi kendes for ret:

T straffes med en bøde på 55.000 kr.

Forvandlingsstraffen er fængsel i 20 dage."

God advokatskik - Fejlbehæftet tidsopgørelse - Advokatnævnet

Retsplejelovens § 126, stk. 1

Forsvarsadvokat, der tidligere var idømt disciplinære sanktioner, idømt bøde på 80.000 kr. for at have sendt en fejlbehæftet tidsopgørelse til Retten i Glostrup uden at sikre sig, at der var overensstemmelse mellem det angivne og de faktiske forhold.

Kendelse fra Advokatnævnet, sagsnr. 2013 - 1791, 12/11 2013

"Sagens parter:

I denne sag har Advokatrådet klaget over advokat T.

Sagens tema:

Advokatrådet har klaget over, at advokat T har tilsidesat god advokatskik ved groft uagtsomt at have sendt en fejlbehæftet tidsopgørelse til Retten i Glostrup uden at sikre sig, at der var overensstemmelse mellem det angivne og de faktiske forhold.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 24. maj 2013.

Sagsfremstilling:

Advokat T var i februar 2012 beskikket som forsvarer for X, der på dette tidspunkt sad varetægtsfængslet som sigtet for røveri.

X ønskede på et tidspunkt at skifte til en anden forsvarer, i hvilken anledning advokat T ved skrivelse af 12. april 2012 sendte en tidsopgørelse til Retten i Glostrup med henblik på hans endelige afregning af sagen. Den samlede opgørelse var opgjort til 22.425 kr. ekskl. moms samt kilometerpenge på 988 kr. ekskl. moms. Af tidsopgørelsen fremgik blandt andet fire posteringer, der alle vedrørte en afhøring af X hos politiet. Posteringerne angik forberedelse til afhøring, kørsel til afhøring, deltagelse i afhøring samt kilometerpenge og beløb sig til 7.629 kr. ekskl. moms.

Det fremgik imidlertid af straffesagens rapporter, at X havde afgivet forklaring i forbindelse med sin anholdelse, hvilket skete uden deltagelse af en forsvarer, og ellers havde nægtet at udtale sig.

Københavns Vestegns Politi blev opmærksom på uoverensstemmelsen og oversendte sagen til Nordsjællands Politi, der sigtede advokat T for forsøg på bedrageri.

Advokat T nægtede sig skyldig i sigtelsen og forklarede herom, at han ikke huskede den konkrete sag. Tidsopgørelsen sagde ham endvidere ikke noget. I en e-mail har advokat T senere oplyst, at tidsopgørelsen er sket ved en fejl, der muligvis stammer fra genbrug af en tidsopgørelse vedrørende en anden klient.

Anklagemyndigheden sluttede sagen under henvisning til, at det til domfældelse i en straffesag nødvendige bevis ikke fandtes og ikke kunne skaffes ved yderligere efterforskning.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Advokatrådet har påstået, at advokat T har tilsidesat god advokatskik ved ikke at kontrollere sin tidsopgørelse, før han sendte den til retten.

Advokatrådet har til støtte herfor gjort gældende, at en advokat skal udføre sit hverv grundigt og samvittighedsfuldt, og at det i den forbindelse må være advokatens ansvar at kontrollere sine tidsopgørelser, således at der kun kræves salær for møder, afhøringer m.v., som advokaten rent faktisk har deltaget i.

Indklagede:

Advokat T har påstået frifindelse og har til støtte herfor anført, at tidsopgørelsen vel var forkert, men at dette er en hændelig fejl, der kan forekomme, når man som advokat har mange ensartede sager.

Advokat T har endvidere anført, at fejlen med al sandsynlighed skyldes en anden klients sag, der verserede og blev afregnet samtidigt.

Advokat T har endeligt anført, at denne type fejl normalt kan håndteres ved telefonisk kontakt mellem de involverede parter.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Advokatnævnet finder, at advokat T burde have sikret sig, at tidsopgørelsen var retvisende, inden han sendte den til retten med henblik på at få tilkendt salær. Henset til sagens omstændigheder og det ved en fejl opkrævede beløbs størrelse i forhold til det samlede salær finder Advokatnævnet, at advokat T har udvist en sådan grad af uagtsomhed, at forholdet er i strid med retsplejelovens § 126, stk. 1.

Advokat T's forklaringer om, at han ikke selv har lavet tidsopgørelsen, og at fejlen sandsynligvis stammer fra genbrug af tidsopgørelsen fra en lignende sag, kan ikke føre til et andet resultat.

Advokat T er tidligere blevet pålagt sanktioner for overtrædelse af god advokatskik og senest ved kendelse af 24. oktober 2011 pålagt en bøde på 40.000 kr., som er stadfæstet af domstolene.

På den baggrund pålægger Advokatnævnet advokat T en bøde på 80.000 kr. i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1.

Advokat T kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

Advokat T pålægges en bøde på 80.000 kr."

Landsforeningens Meddelelse 73/2013

Justitsministeriets ophævelse af indrejseforbud

Udlændingelovens § 32, stk. 7

Afgørelse fra Justitsministeriet af 19. november 2013 vedrørende ophævelse af indrejseforbud for bestandig til svensk statsborger hidrørende fra straffedom fra 1990. Ministeriet lagde navnlig vægt på, at X blev udsendt af landet med indrejseforbud for ca. 20 år siden, at X i forbindelse med udførelsen af sit arbejde har behov for at indrejse i Danmark, og at X's søn er bosat her i landet.

"Justitsministeriet har nu behandlet Deres klage af 10. maj 2011 over Udlændingestyrelsens (tidligere Udlændingesservice) afgørelse af 14. april 2011 om afslag på Deres klients, X, ansøgning om ophævelse af indrejseforbud.

Ved behandlingen af klagen har ministeriet gennemgået sagens akter og vurderet det, som De har anført i klagen.

Sagens afgørelse

Justitsministeriet finder efter en samlet vurdering af de konkrete omstændigheder i sagen, at der foreligger særlige grunde til at ophæve det indrejseforbud, som Deres klient blev meddelt ved Østre Landsrets dom af 17. maj 1990.

Ministeriet finder således grundlag for at ændre Udlændingestyrelsens afgørelse af 14. april 2011.

Deres klient kan derfor indrejse i Danmark.

Nedenfor kan De læse nærmere om begrundelsen for ministeriets afgørelse.

Retsregler

Efter udlændingelovens § 32, stk. 1 (lovbekendtgørelse nr. 863 af 25. juni 2013 med senere ændringer), medfører en dom, kendelse eller beslutning, hvorved en udlænding udvises, at udlændingens visum og opholdstilladelse bortfalder, og at udlændingen ikke uden tilladelse på ny må indrejse og opholde sig her i landet.

Efter lovens § 32, stk. 7, kan et indrejseforbud, der er meddelt en statsborger i et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union eller omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, en schweizisk statsborger eller en udlænding i øvrigt omfattet af EU-reglerne, jf. § 2, stk. 2, ophæves, såfremt særlige grunde taler derfor.

Bestemmelsen i udlændingelovens § 32, stk. 7, gennemfører artikel 32, stk. 1, i direktiv 2004/38/EF om unionsborgere og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig på medlemsstaternes område (EU-opholdsdirektivet), hvorefter personer, der af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed bliver nægtet adgang til en medlemsstats område, kan indgive ansøgning om ophævelse af indrejseforbud under påberåbelse af enhver ændring af de forhold, der begrundede udstedelsen af indrejseforbuddet.

Der skal efter udlændingelovens § 32, stk. 7, foretages en konkret vurdering af, om der foreligger særlige grunde til at ophæve indrejseforbuddet, og enhver ændring af de forhold, der begrundede udstedelsen af indrejseforbuddet, skal indgå i denne vurdering.

Efter § 38 i bekendtgørelse nr. 474 af 12. maj 2011 om ophold for udlændinge, der er omfattet af Den Europæiske Unions regler (EU-opholdsbekendtgørelsen), skal afgørelser truffet efter udlændingeloven og EU-opholdsbekendtgørelsen i forhold til EU-statsborgere af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og kan udelukkende begrundes i vedkommendes personlige adfærd. En tidligere straffedom kan ikke i sig selv begrunde en sådan afgørelse. Den personlige adfærd skal udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse. Begrundelser, der ikke vedrører den individuelle sag, eller som har generel præventiv karakter, må ikke anvendes.

Ved afgørelse om ophør af en opholdsret efter EU-opholdsbekendtgørelsen eller ved afgørelse om afvisning eller udvisning efter udlændingelovens regler af EU-statsborgere af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed skal der efter bekendtgørelsens § 39, stk. 1, tages hensyn til varigheden af den pågældendes ophold her i landet, den pågældendes alder, helbredstilstand, familiemæssige og økonomiske situation, samt sociale og kulturelle integration her i landet og tilknytning til hjemlandet samt andre relevante hensyn.

Efter praksis lægges der ved vurderingen af, om der foreligger særlige grunde, vægt på bl.a., hvor lang tid der er forløbet siden udstedelsen af indrejseforbuddet, varigheden af de meddelte indrejseforbud, og om der foreligger nye væsentlige omstændigheder i sagen.

Faktiske omstændigheder af betydning for sagens afgørelse

Det fremgår af sagen, at Deres klient i 1974 blev meddelt svensk statsborgerskab.

Ved Østre Landsrets dom af 17. maj 1990 blev Deres klient idømt fængsel i 5 år for overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, stk. 1, 2. pkt., jf. lovgivningen om euforiserende stoffer. Deres klient blev desuden udvist af Danmark med indrejseforbud for bestandig.

Ved brev af 18. februar 2011 indgav De på vegne af Deres klient ansøgning om ophævelse af indrejseforbuddet. Det er i ansøgningen oplyst bl.a., at Deres klient siden 1997 har arbejdet i en svensk transportvirksomhed, hvor han nu er områdechef i logistikafdelingen. I forbindelse hermed betjener han kunder i Danmark, som han skal besøge, ligesom han har haft planlagt forretningsrejser via Københavns Lufthavn.

Udlændingestyrelsen meddelte ved afgørelse af 14. april 2011 afslag på ansøgningen under henvisning til, at styrelsen finder, at der ikke er oplyst om særlige grunde, der kan føre til, at indrejseforbuddet ophæves, jf. udlændingelovens § 32, stk. 7.

Ved brev af 10. maj 2011 har De på vegne af Deres klient klaget over Udlændingestyrelsens afgørelse. De har i den forbindelse henvist til bl.a., at fortsat opretholdelse af Deres klients indrejseforbud indebærer, at Deres klients erhvervsudøvelse forhindres eller begrænses, idet han arbejder i en svensk virksomhed, der udfører en væsentlig del af sine opgaver i Danmark. De har endvidere anført, at Deres klient ikke har intentioner om at bosætte sig i Danmark, men alene ønsker at kunne udføre sit arbejde over grænsen fra Sverige. De har endelig anført, at Deres klients søn, der er født i 1989 bor og arbejder i Danmark. Sammenfattende er det Deres opfattelse, at Deres klient, der har haft forbud mod indrejse i Danmark i 21 år, ikke længere udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse.

Vurderingen

Efter en samlet vurdering af sagens omstændigheder finder ministeriet, at der er grundlag for at ophæve Deres klients indrejseforbud meddelt ved Østre Landsrets dom af 17. maj 1990.

Ministeriet har herved navnlig lagt vægt på, at Deres klient blev udsendt af landet med indrejseforbud for ca. 20 år siden, at Deres klient i forbindelse med udførelsen af sit arbejde har behov for at indrejse Danmark, og at Deres klients søn er bosat her i landet.

Ministeriet finder således, at der foreligger en væsentlig ændring af de forhold, der begrundede udstedelsen af indrejseforbuddet, og ministeriet finder herefter, at der foreligger særlige grunde, der bør føre til en ophævelse af indrejseforbuddet, jf. udlændingelovens § 32, stk. 7.

Udlændingestyrelsens afgørelse af 14. april 2011 ændres derfor.

Ministeriet kan meget beklage den uforholdsmæssige lange sagsbehandlingstid, der navnlig skyldes, at sagen har beroet på principielle overvejelser. Justitsministeriet anerkender – som oplyst Dem telefonisk af kontorchef X den 30. oktober 2013 – at nævnte principielle overvejelser burde være foretaget på væsentligt kortere tid."

Landsforeningens Meddelelse 74/2013

Tilbagekaldelse af forsvarerbeskikkelse

Retsplejelovens § 734

I forbindelse med en ankesag mod T1 og T2 tilbagekaldte landsretten beskikkelsen af T2's forsvarer, idet T1 tidligere havde været repræsenteret af flere advokater fra det samme kontor, som T2's forsvarer kom fra. Landsretten bemærkede blandt andet, at der var en sådan nærliggende risiko for, at det under sagen ville kunne fremtræde således, at de oplysninger, som T1 var fremkommet med over for advokater fra T2's kontor, benyttedes i forsvaret for T2, der havde modstridende interesser med T1.

VL 10. afd. sagsnr. S-1343-13, 5/11 2013

"Anklagemyndigheden mod T1 og T2

..

Landsretten har den 17. september 2013 beskikket advokat P som forsvarer for T2.

Ved brev af 1. oktober 2013 har advokat K som beskikket forsvarer for T1 protesteret mod beskikkelsen af advokat P som forsvarer for T2, og han har gjort gældende, at beskikkelsen bør tilbagekaldes.

Advokat K har herved henvist til, at T1 tidligere under sagen har været repræsenteret af tre advokater fra advokat P's advokatkontor, Advokatfirmaet X, først advokat M, herefter advokat S og endelig advokat L. Advokat K har endvidere anført, at der under hensyn til de tiltaltes forklaringer for byretten er en åbenbar, udtalt og aktuel interessekonflikt mellem de to. På grund af denne interessekonflikt er det T1's opfattelse, at advokater fra advokat P's advokatkontor ikke først kan repræsentere den ene tiltalte og opbygge et langvarigt fortrolighedsforhold til ham, for herefter at skifte til medtiltalte. Advokat K har herved henvist til rpl. § 734 og de advokatetiske regler punkt 12.2.2 (forbuddet mod sideskifte) samt Thomas Rørdam i "Forsvareren", side 33 ff.

Advokat P har i brev af 2. oktober 2013 bestridt, at der er grundlag for at tilbagekalde beskikkelsen af hende som forsvarer for T2. Advokat P har herved bl.a. henvist til, at hverken anklagemyndigheden eller landsretten har gjort indsigelser i forhold til hendes anmodning om at blive beskikket som forsvarer for T2, og at hun på intet tidspunkt har repræsenteret eller stiftet bekendtskab med T1. Forsvarerbeskikkelsen er personlig, og der er ikke noget til hinder for, at hun er forsvarer eller repræsentant for T2, allerede fordi hun aldrig har været forsvarer for eller repræsentant for T1 eller involveret i denne sag på nogen måde. Det er endvidere uden betydning, at advokater fra hendes kontor, som T1 i øvrigt ikke længere ønsker sig repræsenteret af, på et tidligere tidspunkt har været beskikket som forsvarer for ham. Advokat M fra hendes kontor blev beskikket som forsvarer for T1 den 28. marts 2012. Også i marts måned 2012 blev advokat G, der på daværende tidspunkt var partner i advokatfirmaet X, be-

skikket som forsvarer for T2. Advokat G udtrådte af firmaet ved juletid 2012, og de tiltalte har i en periode på over 8 måneder i 2012 uden problemer under sagen været repræsenteret af forsvarere fra samme kontor. Hvis beskikkelsen af hende skulle udgøre et problem, agter T2 at nedlægge påstand om ophævelse af byrettens dom og hjemvisning af sagen til fornyet behandling på grund af rettergangsfejl i form af inhabilitet hos advokat G som forsvarer under byretssagen.

Advokat K er i brev af 7. oktober 2013 fremkommet med yderligere bemærkninger til spørgsmålet og har herunder blandt andet tillige henvist til punkt 12.4 i de advokatetiske regler. Efter den nævnte bestemmelse gælder punkt 12.2.2 (forbuddet mod sideskifte) blandt andet også for et fællesskab af advokater og i det indbyrdes forhold mellem dets deltagere, herunder også ansatte advokater. Advokat K har herved henvist til afgørelserne gengivet i UfR 1998.1105/2H, TfK 2006.704/3V og TfK 2011.1036V. Vedrørende advokat P's bemærkninger om påstanden om ophævelse af byrettens dom og hjemvisning har advokat K blandt andet anført, at det ikke var muligt at konstatere en interessekonflikt mellem de to tiltalte, da de i 2012 havde advokater fra samme kontor, idet interessekonflikten først kunne konstateres i forbindelse med, at de tiltalte i sommeren 2013 afgav forklaringer under hovedforhandlingen, der således fandt sted ca. ½ år efter, at advokat G havde forladt advokatfirmaet.

Anklagemyndigheden har i brev af 10. oktober i lighed med T1's forsvarer gjort gældende, at beskikkelsen af advokat P som forsvarer for T2 bør tilbagekaldes.

Anklagemyndigheden har blandt andet anført, at der er en klar interessekonflikt de to tiltalte imellem. T1 har under hovedforhandlingen i byretten nægtet sig skyldig i den rejste sigtelse for omfattende narkokriminalitet og forklaret, at T2 "lyver for at redde sin egen røv". T2 har derimod delvist erkendt medvirken til flere indsmuglinger af narkotika og peget på T1 som hovedmanden hertil. Den omhandlede situation er ikke omfattet af ordlyden af retsplejelovens § 734, stk. 2, hvorefter flere personer, der er sigtet i samme sag, kan have beskikket samme advokat, når deres interesser ikke er modstridende, men efter retspraksis bliver bestemmelsen fortolket udvidende, således at flere sigtede, hvorimellem der består en interessekonflikt, heller ikke kan have beskikket forsvarer fra samme kontor, jf. eksempelvis TfK 2006.704/3V og TfK 2011.1036V. I denne sag er problemet ikke, at de tiltalte ønsker forsvarere fra samme kontor, men at T1, der nu er repræsenteret af advokat K, tidligere har haft tre forsvarere fra samme advokatkontor, som advokat P nu er ansat i. En beskikkelse af advokat P må imidlertid anses for retssikkerhedsmæssigt betænkeligt ud fra de samme betragtninger, som har medført nægtelse eller tilbagekaldelse af beskikkelse i den førnævnte praksis. Retsplejemæssige hensyn taler derfor så afgørende imod beskikkelsen af advokat P, at denne beskikkelse bør tilbagekaldes, jf. retsplejelovens § 734, stk. 2 eller princippet heri.

Advokat P er i brev af 14. oktober 2013 fremkommet med yderligere bemærkninger til spørgsmålet. Hun har blandt andet anført, at der ikke er tale om, at det advokatkontor, som hun er ansat i, har "skiftet side", således som dette må forstås efter de advokatetiske regler, idet modparten i en straffesag er anklagemyndigheden og ikke medtiltalte. Når der er retspraksis om, at to forsvarere fra samme kontor ikke på samme tid kan repræsentere to sigtede, der har modstridende interesser, er beskyttelseshensynet, jf. retsplejelovens § 734, stk. 2, og dennes analogi at undgå risiko for, at den tiltalte ikke får det optimale forsvar, fordi den anden tiltalte er repræsenteret af samme advokat eller samme advokatkontor, og at undgå utilsigtet spredning af oplysninger. Disse beskyttelseshensyn gør sig ikke gældende i en situation som den foreliggende, og der foreligger ikke de omtalte retssikkerhedsmæssige betænkeligheder. Retsplejelovens § 734, stk. 2, er en beskyttelse af den tiltaltes forsvar, og T2's forsvar [der menes formentlig T1's] er på ingen måde svækket eller påvirket af, at hun – som ønsket af T2 selv – er beskikket som forsvarer under ankesagen, hvor T1 er repræsenteret af en forsvarer fra et andet kontor. Såfremt der er en interessekonflikt mellem to tiltalte, har den hele tiden bestået, uanset om den først synliggøres under en hovedforhandling, og ingen har i denne sag haft indsigelser i forbindelse med den omfattende hovedforhandling i byretten.

Landsretten afsagde

K E N D E L S E:

Ifølge retsplejelovens § 734, stk. 1, må ingen beskikkes til offentlig forsvarer, hvis vedkommende har været forsvarer for en sigtet, med hvis interesse i sagen den nu sigtedes står i strid. Er flere personer sigtet under samme sag, kan forsvaret efter retsplejelovens § 734, stk. 2, kun udføres af den samme person, når de sigtedes interesser ikke er modstridende.

I en sammenhængende periode fra den 28. marts 2012 og indtil byrettens dom den 11. juni 2013 har advokat M og siden advokat S, der er fra samme advokatvirksomhed, Advokatfirmaet X, været beskikket som forsvarer for T1. Under ankesagen har advokat L, der ligeledes er fra Advokatfirmaet X, i en periode fra den 1. juli til den 10. juli 2013 også været beskikket som forsvarer for T1.

Advokat P er fra samme advokatvirksomhed som advokat M, advokat S og advokat L.

T1 og T2 er under denne sag blandt andet tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 1 og 2, ved i forening og med medgerningsmænd at have tilrettelagt ind-

smugling af betydelige mængder narkotika fra Tyskland til Danmark, og de er ved byrettens dom i et nærmere fastlagt omfang fundet skyldige. Efter de forklaringer, som de tiltalte har afgivet i forbindelse med hovedforhandlingen for byretten, må det lægges til grund, at der foreligger konkrete og aktuelle modstridende interesser mellem dem. Det fremgår således af den indankede dom, at T1 under hovedforhandlingen i byretten nægtede sig skyldig i den rejste tiltale, og at han blandt andet forklarede, at T2 "lyver for at redde sin egen røv". T2 erkender derimod delvist medvirken til flere indsmuglinger af narkotika og har forklaret om, at han har hjulpet T1 med leverancer af narkotika.

Under disse omstændigheder taler retsplejemæssige hensyn afgørende imod, at forsvaret for T2 varetages af en af de tre advokater, som tidligere under sagen har været beskikket som forsvarer for T1, jf. princippet i retsplejelovens § 734, stk. 1, og landsretten finder, at det samme må gælde for så vidt angår advokat P, der som anført er fra samme advokatvirksomhed som de nævnte advokater.

Landsretten har herved også lagt vægt på, at selvom advokat P ikke personligt tidligere under sagen har været beskikket for T1, og at der ikke er grundlag for at antage, at der vil blive givet adgang til oplysninger fra de forsvarere fra samme advokatvirksomhed, som tidligere har været beskikket for ham, er der en sådan nærliggende risiko for, at det under sagen vil kunne fremtræde således, at de oplysninger, som T1 er fremkommet med over for dem, benyttes i forsvaret for T2, der som nævnt har modstridende interesser med T1.

Efter det anførte tilbagekalder landsretten herefter beskikkelsen af advokat P som forsvarer for T2.

Hverken Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6, stk. 3, litra c, eller det, som advokat P har anført, kan under de anførte omstændigheder føre til et andet resultat.

THI BESTEMMES:

Beskikkelsen af advokat P som forsvarer for T2 tilbagekaldes.

Der fastsættes frist for T2 til den 31. november 2013 til at oplyse navnet på den advokat, som han ønsker beskikket som ny forsvarer for ham. Hvis landsretten ikke har hørt fra T2 inden udløbet af den nævnte frist, beskikker landsretten en forsvarer for ham blandt de advokater, der er antaget til at blive beskikket som offentlige forsvarere."